

«Ένας θαυμάσιος κόσμος να ζει κανείς»

Του Βαγγέλη Γούλα

«Ποτέ άλλοτε στον κόσμο, μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου πολέμου, δεν υπήρξαν τόσο πρόσφυγες, τόσο εκτοπισμένοι που ζητούν άσυλο και ανθρωπιστική βοήθεια».[1]

Με την φράση αυτή ο Γ.Γ του ΟΗΕ, κ.Μπάν Κι Μουν, άνοιξε τις εργασίες τις 69ης Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων εθνών .

Με την φράση αυτή, βεβαίως δεν ήταν απολύτως σύμφωνος ο κάτοχος του Νόμπελ Ειρήνης πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών, ο οποίος στην ομιλία του, ως ενάν να απευθυνόταν σε ένα κοινό αμερικάνικου κολεγίου, ανέφερε, μεταξύ άλλων, πως «σήμερα είναι η καλύτερη στιγμή για να γεννηθεί κανείς σ' αυτή την Γη», για να συνεχίσει πως «οι πιθανότητες πολέμου ανάμεσα στις μεγάλες δυνάμεις έχουν μειωθεί, αλλά υπάρχουν καινούργιοι κίνδυνοι. [...] Θα πρέπει να ανανεώσουμε το παγκόσμιο σύστημα και να πάρουμε σημαντικές αποφάσεις. [...] Οι ΗΠΑ αποφάσισαν να δράσουν διαλέγοντας την ελπίδα ενάντια στον φόβο».[2]

Αναφερόμενος στους καινούργιους κινδύνους ο Μπάρακ Ομπάμα έβαλε στο ίδιο τσουβάλι την «ρωσική απειλή για την Ευρώπη», την επιδημία του Έμπολα και την αγριότητα των ανθρωπόμορφων τεράτων του αυτοαποκαλούμενου «Ισλαμικού κράτους στο Ιράκ και το Λεβάντε». Ξέχασε, φαίνεται, ο κ. Ομπάμα να συμπεριλάβει στους κινδύνους του «αγγελικά πλασμένου» κόσμου του τα εγκλήματα, τις εκατόμβες των θυμάτων του ακροδεξιού ουκρανικού καθεστώτος στο Ντόνετσκ. Κουβέντα για τα εγκλήματα ενάντια στην ανθρωπότητα που διέπραξαν οι Ισραηλινοί, τους δυο χιλιάδες νεκρούς Παλαιστίνιους στην Λωρίδα της Γάζας. Δεν βρήκε ούτε μια λέξη για τα νεκρά παιδιά της Λωρίδας της Γάζας που δεν γεννήθηκαν στην «καλύτερη στιγμή για να γεννηθεί κανείς σ' αυτήν την γη».

Κανένας, φαίνεται, δεν πληροφόρησε τον Μπάρακ Ομπάμα ότι αντί για στρατιώτες, όπως ο ίδιος έκανε, η Κουβά έστειλε εκατόν εξήντα γιατρούς στην Λιβερία για να σταματήσουν την εξάπλωση του Έμπολα. Ναι, η Κουβά που υφίσταται ένα παράλογο εμπάργκο από τις ΗΠΑ. Πόλεμο για να σταματήσει τον πόλεμο ανακοίνωσε στην ομιλία του ο Ομπάμα, μια συμμαχία των προθύμων. Από τη μια οι συνήθειες του ΝΑΤΟ και από την άλλη ορισμένες πετρελαιομοναρχίες του αραβικού κόλπου, όπως η Σαουδική Αραβία, για να χτυπήσουν ένα κράτος που οι ίδιοι προκάλεσαν τη δημιουργία του.

Μια συμμαχία χωρών που με τη δική της θεσμική τρομοκρατία -ενεργώντας εκτός πλαισίου ΟΗΕ- δημιούργησε το τέρας του ISIS". Ναι, «το Ι.Κ.» είναι μια Λερναία Ύδρα, ένα τέρας, είναι όμως ένα τέρας εσείς δημιουργήσατε κ.Ομπάμα μαζί με τους συμμάχους σας, των δικτατοριών του αραβικού κόλπου, εσείς το στηρίξατε, εξοπλίσατε και χρηματοδοτήσατε για να χτυπήσει τον Άσαντ, ένα χρόνο πριν.

Τα «γεράκια του πολέμου», με αρχηγό τον κάτοχο του Νόμπελ Ειρήνης, σαν να μην πήραν κανένα μάθημα από την ολοκληρωτική αποτυχία την πολιτική τους έπειτα από έναν πόλεμο για κάποια χημικά όπλα που δεν βρέθηκαν ποτέ, ακριβώς γιατί δεν υπήρχαν, ούτε έπειτα από το χάος που δημιούργησαν οι επεμβάσεις για τον «εκδημοκρατισμό» του Ιράκ και της Λιβύης που ξεκινούν, όπως όλα δείχνουν, ακόμα έναν μακροχρόνιο πόλεμο που κανείς δεν ξέρει πως θα καταλήξει.

Το Συριακό Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καταγγέλλει τυφλούς

βομβαρδισμούς με θύματα αμάχους, οι οποίοι βέβαια χρησιμοποιούνται και ως ανθρώπινη ασπίδα από το «Ισλαμικό Χαλιφάτο». Το σίγουρο, και το ξέρουν κι οι ίδιοι, είναι ότι για να κερδίσουν αυτόν τον πόλεμο δεν αρκούν οι αεροπορικές επιδρομές. Το να καταφέρει ο Μπάρακ Ομπάμα να πείσει την αμερικάνικη κοινή γνώμη να αποστείλει επίγειες δυνάμεις, φέρεται απίθανο και ίσως και ο ίδιος να μην επιθυμεί να αναλάβει το πολιτικό κόστος. Μένει, λοιπόν, η λύση ενός γειτονικού στρατού, όπως αυτού της Τουρκίας για να πολεμήσει και να «αποτελειώσει» το «Ισλαμικό Χαλιφάτο» και παράλληλα να εξασφαλίσει πολλαπλά οφέλη.

Η Τουρκία, που μέχρι τώρα από την μια επισήμως καταδίκασε το «Ισλαμικό Χαλιφάτο», το βοήθησε από την άλλη με εξοπλισμό, αγορά λαθραίου πετρελαίου αλλά και διευκολύνοντας τους Τζιχαντιστές με παραχώρηση υποδομών στο έδαφος της και με κινητά νοσοκομεία, κλείνοντας τα μάτια σε διαδρόμους μεταφοράς εθελοντών τζιχαντιστών. Παράλληλα, βέβαια, δεν έκλεινε και την πόρτα στους συμμάχους κι από ό,τι φαίνεται επιτεύχθηκε συμφωνία για την μετά-Ισλαμικό Κράτος εποχή, κάνοντας σχέδια και για την μετά-Άσαντ εποχή. Ο Ερντογάν έστειλε στρατό στα σύνορα και απειλεί ανοιχτά με εισβολή στη Συρία για να εξουδετερώσει τους Τζιχαντιστές, ενώ έλαβε και την έγκριση για δράση, με στρατιωτικά μέσα, κατά του Ισλαμικού Κράτους από την Τουρκική Εθνοσυνέλευση.

Η Τουρκία, παίζοντας διπλό παιχνίδι, κλείνοντας τα μάτια στη σφαγή που επίκειται αν πέσει το Κομπάνι, αφήνει τους Τζιχαντιστές να κάνουν την βρώμικη δουλειά για αυτήν, ώστε να τελειώσει με τους Κούρδους αυτονομιστές εισβάλλοντας μετά στην Συρία κατά του Ι.Κ και παίρνοντας η ίδια τα ανταλλάγματα από τους συμμάχους για αυτήν την «βοήθεια». Να γιατί οι σύμμαχοι δεν βοήθησαν τους Κούρδους του YPG, ούτε με όπλα αλλά ούτε και με αεροπορικές επιδρομές, οι οποίες -όπου έγιναν- αποδείχτηκαν τελείως αναποτελεσματικές. Οι Κούρδοι Μαχητές του YPG πραγματικά διεξάγουν ένα ηρωικό αγώνα ενάντια στο χαλιφάτο ξεχασμένοι όμως από την διεθνή κοινή γνώμη στους λόφους του Κομπάνι.

Να που ακόμη μια φορά το χαλιφάτο αποτελεί έναν «βολικό» εχθρό για την Τουρκία που δεν βλέπει με καθόλου καλό μάτι μια νίκη και μια διεθνή αναγνώριση των Κούρδων της Συρίας του YPG, τους οποίους θεωρούν συνέχεια του PKK και του Κουρδικού αυτονομιστικού κινήματος. Η Τουρκία με την στάση της στην Συρία προσδοκά πολλαπλά οφέλη, ελπίζοντας σε μια μετά-Άσαντ εποχή, με ένα καθεστώς θετικά διακείμενο ως προς τα συμφέροντα τους. Όποιος, όμως, σπέρνει ανέμους θερίζει θύελλες. Άγνωστο παραμένει ποια θα είναι η απάντηση της Ρωσίας σε μια τούρκικη εισβολή στη Συρία, αλλά και η εσωτερική διαμάχη με το PKK, το οποίο έχει προειδοποιήσει για τερματισμό των ειρηνευτικών συνομιλιών με την Άγκυρα, αν πέσει το Κομπάνι.

Όλα αυτά διαμορφώνουν μια σκακιέρα με πολλούς παίχτες που δρουν ανταγωνιστικά μεταξύ τους, πολεμώντας ένα κράτος-φάντασμα. Μια παρτίδα με πολύ ανθρώπινο πόνο, αίμα αθώων και χιλιάδες πρόσφυγες και εκτοπισμένους, θύματα της προσπάθειας για την επιβολή ενός νέου στάτους κβο, θύματα ενός μιλιταριστικού τυχοδιωκτισμού και μιας νεοαποικιακής πολιτικής που εφάρμοσαν χρονιά τώρα στην περιοχή ο κ. Ομπάμα, οι προκάτοχοί του και οι πρόθυμοι σύμμαχοι τους.

Μια γενικότερη ανάφλεξη είναι πιθανή. Μόνο μέσω του ΟΗΕ θα μπορούσε να σταματήσει ένας φαύλος κύκλος αίματος που μπορεί να κρατήσει χρόνια. Κάθε συζήτηση για στρατιωτική δράση εναντίον του Ισλαμικού κράτους θα πρέπει να γίνει μέσω του ΟΗΕ. Δεν μπορεί να υπάρξει λύση με μονομερείς αποφάσεις μιας ομάδας κρατών, ούτε με τον

αποκλεισμό της μόνης δημοκρατικής δύναμης που πολέμα αυτήν την στιγμή το ΙΚ στο έδαφος των Κούρδων του ΡΚΚ και το (συριακό, κουρδικό) κόμμα Δημοκρατική Ένωση, αν δεν σταματήσει η Ε.Ε να χαρακτηρίζει ακόμα το ΡΚΚ τρομοκρατική οργάνωση. Μια βιώσιμη λύση στο συριακό προϋποθέτει συζήτηση στο πλαίσιο του ΟΗΕ και με τη συμμετοχή της Ρωσίας και όχι με τη δαιμονοποίησή της. Αντί αυτού, ο ΟΗΕ αντικαθίσταται από το ΝΑΤΟ και το φάντασμα ενός νέου ψυχρού πόλεμου με καινούργιες εστίες έντασης και θερμών επεισοδίων μας κυνηγά.

«Ένας θαυμάσιος κόσμος να ζει κανείς»...

[1] <http://www.un.org/fr/ga/69/meetings/gadebate/24sep/bankimoon.shtml>

[2] <http://www.un.org/fr/ga/69/meetings/gadebate/24sep/bankimoon.shtml>